Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26550
Copyright: Admont, Benediktinerstift

petrū ū cū magno affectu hospicio recepit. Unde
simon irat. canē magnū int̄ iuuias domus mar
celli cū catena ligauit. cui terrore petrū abhos
picio auertere cogitauit. Sz petr̄ ueniens. canem
soluit. ad dn̄m suū reduce p̄cepit. int̄ ducens
ne cū dente infigat. sz ut decepto re animarū
profundat. Planus itaq; salt̄ dans i simonē i medio
ciuitatis irruit. ad tram uolent̄ deiecit. totas
uestes eius particulatim cōminuit. Sz simon
aut̄ se lupū transformauit. ululatū lupi simula
uit. a urbe fugiēs ab dita siluarū int̄uit. Ue
ille magn̄ canis. omnesq; pueri cū canib̄ i sequunt̄.
atq; confusū morsib̄ canū latare uiuunt̄. Sic p
dugiosus homo duob̄ annis latuit. p ea ad neronē
ueniens. se esse dm̄ asseruit. Iuarias figās diabo
lica arte se transtulit. petrū ꝗ paulū inimicos ce
saris ꝗ romani ppli asseruit. Unde iussu neronis
apli petr̄ ꝗ paul̄ comprehendunt̄. imperatori addu
cunt̄. In p̄sentia eius p̄bant simonē fallacē. x p̄m
ū i dicitare patris regnantē. Sz simon aut p mit
tens se celū ascensurū. neronē adse detris euo
cātm. si ei modo alta turris fiat. de qua celum
petat. qr hoc ei int̄ peccatores fieri nō liceat.